

Mai lasă-mi...

Panait Gabriela

Mai lasă-mi pădure doar mie tacerea
Și pașii ușori ai vântului trist,
Iar freamătul cald să-mi aline durerea,
Simțind melodia unui vechi pianist!

Mai lasă-mi doar mie străinele văi
Umbrite de noapte și pline de tine,
Când oamenii sunt zi de zi tot mai răi,
Mă voi stinge cu roua printre frunzele-ți pline,

Mă voi pierde prin vreascuri de clipe uscate,
Prin murmurul apei , în ecouri târzii
Voi plânge ca ploaia peste umbre pictate
Când luna se cerne în culori arămii !

Mai lasă-mi pădure o caldă privire
Când trec uneori pe sub aripa-ti grea,
Apusul să curgă într-un vers de iubire
Sorbind disperarea din lacrima mea !